

Jubileumi Konferencia Energiapolitika, szabályozás szekció

Az Energetikai Szakkollégium 2012. október 17-én Jubileumi Konferenciával ünnepelte meg fennállásának 10. évfordulóját. Az egész napos program keretében délelőtt plenáris előadások, délután pedig több szekcióra bontott viták várták az érdeklődőket.

Az **Energiapolitika, szabályozás szekcióban** szervezett pódiumvita az alábbi három téma köré csoportosult:

- Magyarország energiapolitikája az ezredfordulón
- Nemzeti Energiastratégia 2030 - cselekvési tervek
- Az Európai Unió hatása a hazai energiapolitikára

A vita keretében **Felsmann Balázs, Kovács Csaba, Dr. Toldi Ottó, Szabó László és Dr. Stróbl Alajos** fejthette ki véleményét **Dr. Zsebik Albin**, a szekció levezetőjének és a résztvevők kérdései alapján.

Elsőként **Dr. Zsebik Albin**, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem docense köszöntötte a résztvevőket és megnyitó beszédében felhívta a figyelmet a környezetvédelem fontosságára. Elmondta, hogy Magyarországnak egyszerre kell független államként és az Európai Unió tagjaként gondolkodnia.

Zsebik Albin vitaindítóként arról kérdezte a résztvevőket, hogy véleményük szerint mit takar az energiapolitika fogalma, milyen Magyarország energiapolitikája az ezredfordulón?

Felsmann Balázs, a Stratégiai és Nemzetközi Menedzsment Kutatóközpont vezetője környezetvédelmi szemszögből közelítette meg a kérdést. Egyetértett a levezető elnökkel abban, hogy az energiapolitika nem más, mint küzdelem az életfeltételek biztosításáért. Kifejtette, hogy a jelenlegi energiapolitikai célkitűzések tárgya a kibocsátás csökkentése helyett egyelőre még a növekedés mérséklése. Ezt igazolja a globális felmelegedés mértékének 2°C-on belül tartására vonatkozó törekvés, vagy országonként eltérő növekedési szint előírása az évi CO₂-kibocsátásra. A világ vezető országai a megoldást a megújuló energiaforrások hatékony felhasználásában látják, így

2008 óta jelentősen nagyobb összeget fektetnek a megújuló szektorba: ez 2011-ben megközelítőleg 260 milliárd dollárt tett ki, ami az energetikai összbefektetések 40 százaléka.

Kovács Csaba, a KPMG budapesti energetikai és közüzemi tanácsadási csoportjának igazgatója elmondta, hogy az ő értelmezésében az energiapolitika a biztonságos és hatékony energiatermelés és –ellátás feltételeinek megteremtése, a biztonságos energiaellátás pedig nem más, mint a hozzáférés garantálása elérhető áron. Természetesen azonnal felmerült a kérdés, hogy a magyar energiaszolgáltatás biztosítva van-e, figyelembe véve azt, hogy Magyarország a fosszilis tüzelőanyagok 62 százalékát, ezen belül pedig a földgáz több mint 82 százalékát importálja.

Dr. Toldi Ottó, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium Energiastratégiai Osztályának főosztályvezető-helyettese elmondta, hogy a kormány tisztában van az energiaszektor helyzetével, ezért kezdett bele az Energiastratégia kidolgozásába. Tény, hogy a magyar energiaárak nehezen megfizethetők, EU-s szinten is a második-harmadik helyet foglalja el Magyarország a legmagasabb energiaárak listáján. Ennek egyik oka az orosz befolyás, másik pedig a magyar infrastrukturális nehézségekben rejlik.

Dr. Stróbl Alajos, a PÖYRY Erőterv Zrt. főmérnöke helytelenítette, hogy az Energiastratégia az ország energetikai szempontból történő függetlenedését tűzte ki. Véleménye szerint ez megvalósíthatatlan: Európa 52 országából csupán négy független energetikai szempontból. A cél a jólét és ez legkönnyebben munkamegosztással érhető el.

Felmerült a kérdés, hogy a magas energiaárak csökkentése milyen fejlesztések megvalósításával érhető el. **Toldi Ottó** elmondása szerint az olcsóbb távhőszolgáltatáshoz gázmotoros erőművek kellenének, viszont az EU szerint inkább a megújuló energiaforrások nagyobb arányú felhasználására lenne szükség. **Zsebik Albin** a budapesti gázszolgáltatás esetében a megoldást a legnagyobb arányban keletkező megújuló energiaforrásnak tekinthető háztartási hulladék elégetésében és kapcsolt villamosenergia-termelésben látja a jelenleg még mindig nagy arányban alkalmazott kazánok beépítése helyett, míg **Felsmann Balázs** sok kisebb, decentralizált energiatermelő alkalmazását tartja ésszerűnek.

Kovács Csaba elmondta, hogy szerinte az Energiastratégia nem konkrét célrendszer, hanem egyfajta „menü”, amely felvázol több, valójában földgáz alapú forgatókönyvet. (köztük a preferált atom-szén-zöld scenáriót) Magyarország adottságait tekintve kicsi, nyitott gazdaság, viszonylag szűkös energiaforrásokkal.

Természetesen a cselekvési tervek is szóba kerültek. **Stróbl Alajos** elmondta, hogy véleménye szerint a Megújuló Energia Hasznosítási Cselekvési Terv mindenképpen módosításra szorul, ugyanis eddig sem

sikerült betartani az előírásokat. Elmondta, hogy kapcsolt energiatermelésű biomassza erőművek bevonásával 2020-ra talán sikerülhetne behozni az elmaradásunkat.

Szabó László, a Regionális Energiagazdasági Kutatóközpont kutató munkatársa elismerte, hogy nagy munka a Cselekvési Tervek elkészítése, azonban felmerül a kérdés, hogy a történetek harmonizálnak-e a leírtakkal. 2015-ben lejár a gázszerződés, addigra megfelelő kondíciókat kell kialakítani, hogy az ország egy jobb szerződést köthessen. **Szabó László** a jövőt bizonytalannak látja, ezért kihangsúlyozta, hogy olyan úton kell járni, mely több lehetőséget biztosít. A jelenlegi aktualitásokat kell tekinteni, nem a 2020 utáni lépésekről kell vitatkozni.

A 2011-ben elfogadott Energiahatékonysági Cselekvési Terv elsődleges célja a lehető legnagyobb megtakarítás elérése a végső energiafelhasználásban a rendelkezésre álló források hatékony felhasználásával. **Stróbl Alajos** elmondta, hogy a hatékonyság nem feltétlenül a kisebb fogyasztást jelenti, hanem valamely érték kevesebb idővel, munkával, energiával való előállítását. A cél az, hogy a fogyasztás csökkenjen, miközben a GDP nő, ezt pedig viszonyszámokban kellene nézni és nem abszolút adatokban. Az új erőművek létesítése kényszer, miközben nagy lehetőség a határfok növelésére. A beruházásokat úgy kell befolyásolni, hogy a befektetők nagyobb határfokú berendezéseket, üzemeket létesítsenek, mint a jelenlegi átlagos 35%. Ezt sikerült elérni a kombinált ciklusú, 54%-os határfokkal működő gönyői erőmű esetében is.

Nem maradt el továbbá a beszélgetés során a KÁT-METÁR kérdéskör sem. **Toldi Ottó** elmondása szerint a METÁR 2013-ban a KÁT helyébe lép. Lényege, hogy a megújuló energiát egy meghatározott, támogatott és előre kiszámítható, garantált módon veszik át az energiaszolgáltatók.

A kerekasztal-beszélgetés végeztével **Kovács Csaba** egy hallgatói kérdés kapcsán kifejtette, hogy nézete szerint hasznosak az azonos területet érintő különböző vélemények, ugyanis ezek stimulálják a hatékony gondolkodást. **Toldi Ottó** elmondása szerint sajnos egyelőre elképzelhetetlen a közös tárgyalás, ugyanis nem elég kicsi a magyar energiaelit, ráadásul kormányváltáskor az előbbi rendeletek nagy része visszavonásra kerül. **Stróbl Alajos** zárásképpen a következőket mondta: „A legveszélyesebb ember a szakember, s a halogatásnak ára van”.